

for at yde direkte støtte til skoler og institutioner, der tilrettelægger kursus af den her omhandlede art. Der tænkes herved på et kursusbehov, som ikke falder inden for det område, som dækkes af Danmarks Lærerhøjskole eller andre statsstøttede institutioner, og som heller ikke i fuldt omfang varetages af organisationernes egne kursus.

Man har ikke fundet det nødvendigt at gentage gældende lovs bestemmelse om, at der kan ydes tilskud til fremstilling af hjælpemidler og materialer. Bestemmelsen har i praksis været meget lidt anvendt og skønnes overflødig.

Tilskud til uddannelse efter nærværende forslags stk. 1 ønskes givet inden for en på finansloven fastsat bevilling.

Til stk. 2.

Forslaget træder i stedet for gældende lovs § 46, stk. 3. I overensstemmelse med aftenskoleudvalgets og pædagogisk arbejdsudvalgs indstilling har man ikke ønsket at gentage gældende lovs begrænsning af undervisningsministerens adgang til selv at tilrettelægge uddannelseskurser. I de nævnte udvalgs betænkninger anføres en række eksempler på kursus, som man finder det ønskeligt, at direktoratet for ungdomsundervisningen kan stå som arrangør eller medarrangør af. I fritidsudvalgets indstilling anføres, at offentligt tilrettelagte kursus for ledere i børne- og ungdomsforeningerne kun bør komme på tale i den udstrækning, der ikke fra privat side oprettes kursus i fornødent omfang eller kursus af tilstrækkelig almen karakter. Man finder, at dette synspunkt også er foreneligt med den her foreslåede formulering, og at der på de årlige bevillingslove herefter bør opføres et beløb til kursusvirksomhed, arrangeret af direktoratet for ungdomsundervisningen.

Til stk. 3.

Som anført i de indledende bemærkninger til dette kapitel har ledere og lærere ved de af loven omfattede virksomheder som oftest denne beskæftigelse som et bierhverv. Dette betyder, at uddannelseskursus af længere varighed for disse lærere som regel vil medføre et indkomstab, der ofte vil lægge sig hindrende i vejen for deres deltagelse i kurserne. Har de pågældende deres hovedvirksomhed i folkeskolen, vil de i mange tilfælde kunne opnå fri vikar under uddannelseskursus, men er de beskæftigede i det private erhvervsliv, står ingen sådan mulighed åben for dem. Over for disse tilfælde finder man, i overensstemmelse med aftenskoleudvalgets og pædagogisk arbejdsudvalgs indstillinger, at der bør åbnes særlige tilskudsmuligheder. Den her foreslåede bestemmelse er ny. Den

giver adgang til at yde særlig støtte til uddannelse af ledere og lærere i tilfælde, hvor deltagelse i uddannelseskursus vil forårsage et særligt indtægtstab eller særlig store udgifter. Man finder, at der her må være tale om kursus af en vis mindste varighed, f. eks. normalt mindst 6 undervisningsdage i sammenhæng, og at støtten må fastsættes under hensyntagen til dokumenterede indtægtstab eller merudgifter. Bestemmelsen er i nogen udstrækning parallel med § 23 i lov om uddannelse af lærere til folkeskolen. Den forudsætter en særskilt bevilling på finansloven.

Kapitel XI.

Man har anset det for hensigtsmæssigt at samle de regler, der foreslås om etablering af lokaler i et særligt kapitel. Reglerne træder i stedet for bestemmelserne i gældende lovs §§ 24, 25, 48, 49 og 50, men med forslag om forskellige ændringer heri, som man nærmere har redegjort for i bemærkningerne til de enkelte paragraffer.

Til § 101.

Bestemmelsen træder i stedet for gældende lovs § 24. Herefter kan der, såfremt etableringen af en ungdoms- eller aftenskole medføre en større samlet udgift til undervisningsmateriel til sløjd, herunder husflid og værkstedsundervisning, og husgerning, ydes statstilskud med 60 pct. af udgifterne. Det samlede tilskud til et lokale kan dog ikke overstige 3.600 kr. Til et lokale, der indrettes til brug for den erhvervsprægede ungdomsskole, kan tilskud ydes med indtil 5.000 kr.

I overensstemmelse med indstillingen fra pædagogisk arbejdsudvalg foreslås den bestående adgang til at yde statsstøtte til anskaffelse af undervisningsmateriel udvidet til at omfatte alle fag inden for de erhvervsmæssige grunduddannelser.

Da det i de generelle undervisningsplaner for de erhvervsmæssige grunduddannelser skal anføres, hvilket undervisningsmateriel der kræves, før undervisningen kan iværksættes, og da man finder det rimeligt, at der bør være adgang til at yde statstilskud i forhold til anskaffelsesudgifterne til alt det undervisningsmateriel, der herefter er en forudsætning for undervisningens iværksættelse, foreslår man på linje med indstillingen fra pædagogisk arbejdsudvalg, at den nuværende maksimumsgrænse på 5.000 kr. pr. faglokale bortfalder.

Ifølge den hidtil gældende praksis, der tænkes opretholdt, betragtes fast inventar ikke som omfattet af tilskudsreglen.